

مطالعه تنوع بیماری‌زاوی در جمعیت قارچ *Magnaporthe grisea* عامل بیماری بلاست برنج در استان گیلان

محمد جوان نیکخواه^۱، قربانعلی حجارود^۲، عباس شریفی تهرانی^۳ و سید محمود اخوت^۴

^{۱، ۲، ۳، ۴}، استادیار و استادان دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

تاریخ پذیرش مقاله ۸۱/۱۱/۱۶

خلاصه

پنجاه جدایه تک اسپور *Magnaporthe grisea* عامل بیماری بلاست برنج متعلق به شش گروه انگشتنگاری DNA که از روی یازده رقم در چهارده شهرستان استان گیلان طی سالهای ۱۳۷۶-۷۸ جمع‌آوری شده بودند، از نظر بیماری‌زاوی روی گروههای مختلفی از ارقام برنج مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. در مجموع ۲۶ رقم و لاین شامل گروه ارقام افتراقی استاندارد بین‌المللی، رقم CO39 همراه پنج لاین همسان تقریبی (Near isogenic lines) ایجاد شده در زمینه ژنتیکی رقم CO39 و دوازده رقم ایرانی در این آزمایش بکار رفته‌اند. براساس واکنش هشت رقم افتراقی بین‌المللی، شش نژاد بین‌المللی از گروههای نژادی IA و IF رفته‌اند. براساس واکنش ارقام افتراقی بین‌المللی، سه نژاد JC-26، JC-29 و IF-1 برای اولین بار در ایران شناسایی شد، دو نژاد شناسایی شدند. در بین آنها، سه نژاد JC-26، JC-29 و IF-1 برای اولین بار در ایران شناسایی شد، دو نژاد IA-89 و IA-25 نژادهای غالب در گیلان بودند. در این مطالعه توانایی گروه لاینهای افتراقی در تمایز نژادها، در مقایسه با ارقام افتراقی بین‌المللی مورد ارزیابی قرار گرفت. این لاینهای پنجاه جدایه آزمایش شده را فقط در دو نژاد مختلف قرار دادند. براساس واکنش ارقام ایرانی، جدایه‌های گروههای نژادی شده در شش نژاد بین‌المللی (براساس واکنش ارقام افتراقی بین‌المللی) در هفت فرم بیماری‌زاوی قرار گرفتند. همچنین وقتی مجموع ۲۶ رقم و لاین بکار رفته در این آزمایش، به عنوان یک گروه میزبان افتراقی برای تفکیک نژادها بکار رفته، پنجاه جدایه فوق به سیزده فرم بیماری‌زاوی تفکیک شدند. براساس نتایج بدست آمده بکارگیری سیستم تعیین نژاد بین‌المللی نتوانست طیف بیماری‌زاوی جدایه‌ها را به خوبی بیان کند، چون وقتی ارقام ایرانی بر تعداد ارقام افتراقی افزوده شدند، نژادهای بین‌المللی شناسایی شده بیشتر تفکیک شدند و تعداد آنها به سیزده فرم بیماری‌زاوی رسید. در بین ارقام ایرانی بکار رفته در این آزمایش، ارقام محلی بنام، حسن‌سرانی، علی‌کاظمی و دمسیاه بطور کامل در مقابل تمام جدایه‌ها سازگار بودند، در حالیکه ارقام سنگ طارم (رقم محلی)، خزر و نعمت (دو رقم اصلاح شده) در مقابل تمام جدایه‌های آزمایش شده ناسازگار تشخیص داده شدند. لذا فراوانی فتوتیپ‌های بیماری‌زاوی روی ارقام ایرانی آزمایش شده، بین صفر (۰/۰) تا یک (۱/۰) متغیر بود. رقم سنگ طارم به عنوان یک رقم اصلاح نشده و محلی در مقابل تمام جدایه‌ها ناسازگار بوده، بطوریکه فراوانی فتوتیپ بیماری‌زاوی برای این رقم صفر بود. در نتیجه، با توجه به مقاوم بودن این رقم در مقابل اغلب نژادهای آزمایش شده در گیلان، برای برنامه‌های اصلاحی جهت تولید ارقام مقاوم می‌توان از آن به عنوان یک والد مناسب استفاده نمود.

واژه‌های کلیدی: بیماری بلاست، *Magnaporthe grisea*، تنوع بیماری‌زاوی، ارقام افتراقی، برنج.

مکاتبه کننده: محمد جوان نیکخواه

بین‌المللی، انتخاب و معرفی نمودند. این ارقام مورد استقبال محققین در سراسر دنیا قرار گرفت و بطور وسیع از آنها استفاده گردید.

در ایران تقریباً تمام کارهای انجام شده برای مطالعه تنوع بیماری‌زایی جدایه‌های قارچ در نقاط مختلف، بر پایه استفاده از هشت رقم برای شناسایی نژادهای فیزیولوژیک فوق بوده است. ایزدیار (۱۳۶۱) برای اولین بار دوازده نژاد بیماریزا متعلق به گروههای نژادی بین‌المللی IA و IG را از گیلان گزارش نمود. در سالهای بعد محققین دیگر نژادهای دیگری را از سایر مناطق برنجکاری کشور شناسایی و گزارش نمودند (۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷).

به منظور شناسایی دقیق‌تر نژادهای فیزیولوژیک و تعیین تنوع ژنهای غیربیماری‌زایی^۹ در قارچ، تحقیقات به سمت دستیابی به لاینهای افتراقی همسان تقریبی^{۱۰} برنج هدایت CO39 گردید. مک‌کیل و بونمن (۱۹۹۲) در زمینه ژنتیکی رقم (خیلی حساس به بیماری بلاست) از گروه برنجهای تیپ Indica پنج لاین NILs ایجاد و معرفی کردند. این لاینهای به جز در دارا بودن یک ژن مقاومت اصلی در سایر خصوصیات با هم مشابه هستند. در حال حاضراز این لاینهای در نقاط مختلف دنیا استفاده می‌شود بطوریکه چن و همکاران (۲۰۰۱) با استفاده از هر دو گروه NILs فوق از بین ۷۹۲ جدایه جمع‌آوری شده از ۱۳ استان چین ۳۴۴ نژاد تشخیص دادند. همچنین تینلای و همکاران (۲۰۰۰) تنوع بیماری‌زایی جدایه‌های جمع‌آوری شده از نقاط مختلف کشور بوتان را با استفاده از هر دو گروه از لاینهای فوق بررسی کرده و ۵۳ نژاد را تشخیص دادند. به عقیده مکواتاناکارن و همکاران (۲۰۰۰) و لینگ و همکاران (۱۹۹۵) با توجه به مشخص بودن ژنهای مقاومت اصلی^{۱۱} در گروه NILs شناسایی دقیق‌تر نژادهای مبهم براساس نوع واکنش هر جدایه در مقابل NILs امکان‌پذیر است.

این تحقیق برای دستیابی به اهدافی نظری شناسایی نژادهای فیزیولوژیک قارچ، تعیین تنوع بیماری‌زایی جدایه‌های متعلق به گروههای انگشت‌نگاری ^{۱۲}DNA، ارزیابی قدرت ارقام ایرانی در

مقدمه

بلاست مهمترین بیماری برنج در ایران و بسیاری از نقاط برنج‌خیز دنیا می‌باشد که توسط *Magnaporthe grisea* (Cooke) Barr [آنامورف: Pyricularia grisea (Cooke) Sacc.] ایجاد می‌شود (۹، ۱۸، ۳۱). جدایه‌های قارچ از نظر بیماری‌زایی روی ارقام برنج متفاوت بوده گروههای مختلفی را تشکیل می‌دهند. براساس تعداد زیادی از گزارشها، این تنوع ممکن است به خاطر تولید مداوم افراد جدید با قدرت بیماری‌زایی متفاوت از گذشته باشد (۱۷). به اعتقاد مک واتاناکارن و همکاران (۲۰۰۰) اصلاح موفقیت‌آمیز ارقام برنج برای مقاومت پایدار در مقابل *M. grisea* بر پایه شناخت دقیق میزان تنوع بیماری‌زایی جمعیت‌های آن استوار است. در طی سالیان گذشته، ارقام اصلاح شده مقاوم برنج در مقابل بیماری پیدایش نژادهای بیماریزا جدید در جمعیت قارچ را علت اساسی حساس شدن ارقام مقاوم دانسته‌اند (۱۷، ۲۲).

مطالعه روی تنوع بیماری‌زایی قارچ از اوایل دهه بیست قرن بیست میلادی با مشاهده تفاوت جدایه‌ها در بیماری‌زایی روی رقم خاص شروع گردید و ساساکی برای اولین بار این تفاوت را در ۱۹۲۲ مشاهده و گزارش نمود (۱۷). از آن زمان مطالعه روی تنوع بیماری‌زایی جدایه‌ها شروع گردید و در سالهای بعد محققین جدایه‌هایی را که دارای الگوی بیماری‌زایی مشابهی روی تعداد معینی از ارقام بودند، در گروههای مشخصی به نام نژادهای فیزیولوژیک گروه‌بندی کردند. اتنکیز و همکاران (۱۹۶۷) که شامل یک گروه از محققین ژاپنی-آمریکایی بودند، جهت یکسان‌سازی آزمایش‌های شناسایی نژادهای فیزیولوژیک قارچ در دنیا، یک گروه شامل هشت رقم رامیناد اس‌تی آر۳، زنیت۲، ان-بی-۱۲۵، یوسن۳، دolar۵، کانتو۵۱، شاتیائوتوی سانو^۷ و کالورو^۸ را به عنوان دسته ارقام افتراقی استاندارد

1 . Raminad Str.3

2 . Zenith

3 . NP-125

4 . Usen

5 . Dular

6 . Kanto 51

7 . Sha-tiao-tsao-S

8 . Caloro

9 . Avirulence gene

10. Near Isogenic Lines=NILs

11. Major resistance gene

12. Clonal lineages

پرگردید. قبل از پرکردن، پنج قسمت خاک با یک قسمت ماسه بادی شسته شده و یک قسمت کود دامی کاملاً پوسیده مخلوط گردید و به ازای هر کیلوگرم خاک یک گرم سولفات آمونیوم و یا اوره با آن مخلوط شد. بذور ابتدا وادرار به جوانه‌زنی شدند و سپس روی خطوطی به فاصله ۲ سانتی‌متر در ظروف فوق کشت گردیدند. روی هر خط به ازای هر رقم ۱۵ تا ۱۷ بذر کشت شد. نشاهها در مرحله ۴ تا ۵ برگی یعنی ۲۵-۲۱ روز بعد از کشت، برای مایه‌زنی (اسپورپاشی) مورد استفاده قرار گرفتند. یک هفته قبل از مایه‌زنی، نشاهای اضافی و ضعیف روی هر خط باقی ماندند. ده نشای مناسب و قوی به ازای هر رقم در هر خط باقی ماندند. همزمان با آن ۰/۲ گرم سولفات آمونیوم و یا اوره بصورت محلول در آب به خاک هر ظرف اضافه گردید. به ازای هر جدایه دو تکرار از ارقام بطور همزمان برای ۲۶ لاین و رقم مایه‌زنی شدند. در بیشتر موارد هر مایه‌زنی دوبار تکرار گردید.

آماده‌سازی اسپور قارچ و مایه‌زنی

برای تولید اسپور، ابتدا میسليوم قارچ روی محیط غذایی PDA حاوی ۴۰ میلی‌گرم در لیتر سولفات استرپتومایسین درون تشتک پتری کشت شدند. بعد از ۱۰ تا ۱۴ روز که پرگنه قارچ محیط کشت درون تشتک پتری را پوشاند، سطح آن به آرامی و به کمک اسکالپل خراشیده شد. میسليوم‌های خرد شده روی محیط غذایی RBAS^۱ (۲۰ گرم سبوس برنج + ۱۵ گرم آگار+ ۵ گرم ساکاروز) درون تشتک‌های پتری منتقل و پخش شدند (۵). به منظور تولید اسپور، تشتک‌ها به مدت یک هفته در شرایط دمایی آزمایشگاه زیر نور مداوم لامپهای فلوروست ۱۸ وات (با فاصله تقریبی ۳۰ سانتی‌متر) نگهداری شدند (۸). آنگاه با شستن سطح محیط توسط آب مقطر سترون و عبور دادن آب از پارچه ململ چند لایه، سوسپانسیونی معادل ۷۵ میلی‌لیتر با غلظت $10 \times 5-1$ اسپور در میلی‌لیتر برای هر جدایه بدست آمد. غلاظت اسپور توسط لام گلbul شمار ۳ اندازه‌گیری شد. برای مایه‌زنی، ۱۰ میکرولیتر توتین^۲ به ازای هر ۱۰۰ میلی‌لیتر سوسپانسیون به آن اضافه گردید. مایه‌زنی بطور همزمان برای تمام ۲۶ رقم و لاین در ساعتهای بین ۵ تا ۷ بعد از ظهر انجام

تفکیک جدایه‌های قارچ از نظر بیماری‌زایی و مقایسه ارقام ایرانی با هم از نظر میزان تحمل به بیماری در شرایط گلخانه انجام گردید.

مواد و روشها

جدایه‌های قارچ

در این تحقیق پنجاه جدایه تک اسپور مورد استفاده قرار گرفتند. این جدایه‌ها از میان شش گروه انگشت‌نگاری (ژنتیک) قارچ که قبلاً به کمک تکیک مولکولی rep-PCR و آغازگرهای Pot2 در جمعیت قارچ در گیلان شناسایی شده بودند (۵)، انتخاب شدند. جدایه‌ها طوری انتخاب شدند که حداقل تنوع را از نظر میزان، محل جمع‌آوری و زمان نمونه‌برداری نشان دهند. پنجاه جدایه فوق طی سالهای ۱۳۷۶-۷۸ از روی یازده رقم در چهارده شهرستان استان گیلان جمع‌آوری شده بودند.

ارقام

سه گروه از ارقام برنج در این تحقیق بکار رفته‌اند:

۱- گروه ارقام افتراقی استاندارد بین‌المللی: شامل هشت رقم رقم رامیناد اس‌تی آر ۳، زنیت، ان-بی-۱۲۵، یوسن، دolar، کانتو ۵۱، شاتیائوتی سائو و کالورو بودند. از این ارقام در سطح بین‌المللی برای شناسایی نژادهای فیزیولوژیک قارچ استفاده می‌شود.

۲- گروه لاینهای افتراقی NILs: شامل پنج لاین C101PKT، C104PKT، C101A51 و C101LAC همراه با رقم والد CO39 بودند. این لاینهای از بخش ژنتیک مؤسسه بین‌المللی تحقیقات برنج^۳ (IRRI)^۱ تهییه و در مزرعه آزمایشی مؤسسه تحقیقات برنج در رشت تکثیر شدند.

۳- گروه ارقام ایرانی: این گروه شامل دوازده رقم بینام، حسن‌سرایی، سنگجو، خزر، علی‌کاظمی، سنگ‌طارم، حسنی، هاشمی، دمسیاه، دمزرد، نعمت و ندا بودند که در اکثر نقاط گیلانکشته می‌شوند.

آماده‌سازی نشاهها

برای کشت ارقام، ظروف پلاستیکی به ابعاد $10 \times 25 \times 30$ سانتی‌متر با خاکی که از اطراف مزارع برنج تهییه شده بود،

2. Rice Bran Agar Sucrose

3. Hemacytometer

4. Tween 20

1. International Rice Research Institute=IRRI

باشند) محاسبه شد. تجزیه کلاستر از نوع ترتیبی^۵ با استفاده از روش وارد^۶ (۱۹) در نرمافزار کامپیوتری Spss 7.5 انجام شد.

محاسبه تعداد واقعی نژادها

تعداد واقعی نژادها در یک جمعیت براساس تعداد نژادهای نادر^۷ شناسایی شده در بین نمونه‌های انتخاب شده از آن جمعیت تخمین زده شد (۱۲). برای این منظور از فرمول $S = S_{\text{obs}} + (a^2/2b)$ استفاده شد. S_{obs} تعداد نژادهای شناسایی شده در جمعیت، a تعداد نژادهای یک جدایه‌ای و b ، تعداد نژادهای دو جدایه‌ای هستند.

نتایج

واکنش ارقام افتراقی استاندارد بین‌المللی

براساس واکنش ارقام افتراقی بین‌المللی، پنجاه جدایه بکار رفته در این آزمایش به شش نژاد فیزیولوژیک از گروههای نژادی IC، IA و IF تفکیک شدند. نژاد IC-25 با دارا بودن ۶۶٪ از جدایه‌ها نژاد غالب منطقه را تشکیل داد و نژاد IA-89 ۲۲٪ از جدایه‌ها را به خود اختصاص داد. مابقی جدایه‌ها (۱۲٪) متعلق به چهار نژاد IC-26، IA-81 و IF-1 و IC-29 بودند (جدول ۲). دو نژاد IC-26 و IC-29 هر یک دارای دو جدایه و دو نژاد IA-81 و IF-1 نیز هر یک دارای یک جدایه بودند. به نژادهای تک‌جدایه‌ای در اصطلاح یکتایی^۸ و نژادهای دو‌جدایه‌ای دوتایی^۹ اطلاق می‌گردد (۱۶، ۱۹). نژادهای یک و دو‌جدایه‌ای نادر محسوب شده (۱۵) و با استفاده از تعداد این نژادها بر اساس ۵۰ جدایه آزمایش شده، تعداد واقعی نژادهای موجود در منطقه هفت نژاد تخمین زده شد. در بین ارقام، چهار رقم ان پی ۱۲۵، کانتو ۵۱، شاتیائوتی سائو و کالورو با اکثر قریب به اتفاق جدایه‌ها سازگاری نشان دادند، بطوریکه ۱۰۰٪ جدایه‌ها با رقم شاتیائوتی سائو ۹۸٪ با رقم ان پی ۱۲۵ و ۹۶٪ جدایه‌ها با هر یک از دو رقم کانتو ۵۱ و کالورو سازگار بودند. این نشان می‌دهد که اکثر جدایه‌های ایرانی *M. grisea* با زنهای مقاومت^{۱۰} pi-k و pi-k سازگار بودند. برخلاف چهار رقم فوق، دو رقم زنیت و

گردید. برای این منظور نشاها به اتاق مخصوصی که از قبل برای این کار در نظر گرفته شده بود منتقل و با افسانه^۱ بطور یکنواخت اسپورپاشی شدند. سپس نشاها به مدت ۲۴ ساعت به اتاق مرطوب با رطوبت ۱۰۰٪ و دمای ۲۴-۲۶°C منتقل شدند. آنگاه نشاها به درون گلخانه منتقل و برای هر جدایه، نشاها زیر مکعب‌های چوبی پوشانده شده با پلاستیک قرار داده شدند. به کمک دستگاه مه‌پاش^۲ رطوبت درون اتاق گلخانه در سطح ۹۵ تا ۱۰۰٪ تأمین گردید.

ارزیابی بیماری

ارزیابی بیماری ۷ تا ۱۰ روز پس از مایهزنی نشاها انجام گردید. برای این منظور، برگهای جوانی که هنگام مایهزنی در معرض اسپورهای قارچ قرار گرفته بودند، مورد ارزیابی قرار گرفتند. تیپ آلدگی براساس مقیاس صفر تا ۵ ارزیابی گردید که در آن واکنش میزبان به شش کلاس مختلف تقسیم گردید (۱۰، ۸). ارقامی که واکنش‌های نوع صفر تا دو را نشان دادند به عنوان مقاوم گروه‌بندی شده و با حرف «R» مشخص شدند. ارقام با واکنش نوع ۳ نسبتاً حساس محسوب و با حروف «Ms» ارقام با واکنش نوع ۴ و ۵ را بروز دادند مشخص شدند. ارقامی که واکنش‌های نوع ۴ و ۵ را بروز دادند در گروه حساس قرار گرفته و با حرف «S» مشخص گردیدند. در تشخیص نژادها واکنش‌های صفر تا ۲ به عنوان مقاومت و واکنش‌های ۴، ۳ و ۵ به عنوان حساسیت در نظر گرفته شدند. برای نامگذاری و تفکیک نژادها از روش اتکینز و همکاران (۱۹۶۷) و لینگ و او (۱۹۶۹) استفاده به عمل آمد.

گروه‌بندی جدایه‌ها براساس تجزیه و تحلیل خوشهای^۳

برای این کار نوع واکنش هر یک از ۲۶ رقم و لاین بکار رفته در این آزمایش بصورت حساس، نسبتاً حساس و مقاوم ارزیابی شدند و جدول ماتریکس داده‌ها به صورت S، Ms و R تشکیل گردید. براساس این ماتریکس، میزان شباهت بین جدایه‌ها بصورت تعیین فاصله اقلیدسی^۴ محاسبه گردید. براساس این روش، تفاوت بین هر جفت از جدایه‌ها از صفر (در صورتیکه تمام داده‌ها مشابه باشند) و ۱۰۰٪ (در صورتیکه تمام داده‌ها متفاوت

5. Hierarchical

6. Ward's method

7. Rare pathotypes

8. Singleton

9. Doubleton

1. Sprayer

2. Mister

3. Cluster analysis

4. Squared Euclidean Distance

M. grisea واکنش ارقام ایرانی در مقابل جدایه‌های قارچ

دوازده رقم ایرانی بکار رفته در این آزمایش واکنش‌های نسبتاً متفاوتی در مقابل جدایه‌های قارچ نشان دادند. براساس واکنش این ارقام پنجاه جدایه قارچ در هفت فرم بیماری‌زایی، GL3, GL2, GL1 مشخص قرار گرفتند که به ترتیب با اسمای GL4, GL5, GL6 و GL مشخص شدند (جدول ۴). حروف GL برگرفته از کلمه GUILAN بودند.

در نتیجه این آزمایش، چهار رقم بینام، حسن‌سرایی، علی‌کاظمی و دمسیاه در مقابل تمام جدایه‌ها سازگار بودند و واکنش آنها به صورت حساس و یا نیمه حساس بود. به عبارتی این ارقام علاوه بر جدایه‌های جمع‌آوری شده از روی خود این ارقام، در مقابل سایر جدایه‌ها نیز سازگار بودند. در مقابل، سه رقم خزر، سنگ‌طارم و نعمت در مقابل تمام جدایه‌ها ناسازگار بودند. خزر یک رقم اصلاح شده مقاوم و پرمحصول می‌باشد که از تلاقی ارقام خارجی بدست آمده است. براساس مشاهدات مزرعه‌ای، این رقم نسبت به بلاست برگی مقاوم ولی نسبت به بلاست گردن خوش نسبتاً حساس است. سنگ‌طارم که یک رقم محلی و اصلاح نشده محسوب می‌گردد، در مقابل تمام جدایه‌ها مقاوم بود. نعمت و ندا نیز دو رقم اصلاح شده هستند که در سالهای اخیر به کشاورزان معرفی شده و واکنش آنها در مقابل جدایه‌ها از نوع مقاوم بود. به استثناء یک جدایه که واکنش رقم ندا در مقابل آن نیمه حساس بود. ارقام اصلاح نشده و محلی دم‌زرد، هاشمی، سنگ‌جو و حسنی نیز فقط در مقابل ۲ تا ۲۲٪ از جدایه‌ها ناسازگار بودند (جدول ۴).

frm بیماری‌زایی GL1 با دربرگرفتن ۶۸٪ از جدایه‌ها در بین فرم‌های بیماری‌زایی غالب بود و جدایه‌های ژنتیپ‌های A, C, E و F در این فرم قرار گرفتند. در این فرم بیماری‌زایی فقط چهار رقم سنگ‌طارم، خزر، نعمت و ندا در مقابل جدایه‌ها مقاوم بودند و سایر ارقام واکنش‌های حساس تا نیمه حساس را بروز دادند (جدول ۴). فرم بیماری‌زایی GL3 با ۲۰٪ از جدایه‌ها دومین فرم غالب بود که جدایه‌هایی از ژنتیپ‌های A, C, D, F و E در آن قرار گرفتند. فرم بیماری‌زایی GL2 دوتایی و فرم‌های بیماری‌زایی GL4, GL5, GL6 و GL7 همگی یکتایی بودند و بعنوان فرم‌های بیماری‌زایی نادر محسوب شدند. در نتیجه، تعداد واقعی فرم‌های بیماری‌زایی در منطقه ۱۵ فرم تخمین زده شد.

یوسن در مقابل تمام جدایه‌ها ناسازگاری نشان داده و مقاوم بودند. رقم زنیت دارای ژنهای شناخته شده مقاومت *pi-l*, *pi-z* و *pi-a* و رقم یوسن نیز دارای ژن مقاومت *pi-a* هستند (۱۶، ۱۹). آزمایش نشان داد که تمام جدایه‌ها در مقابل ژنهای فوق ناسازگار بودند. به عبارتی، جدایه‌ها فاقد ژنهای بیماری‌زایی برای غلبه بر ژنهای مقاومت فوق بوده و یا ژنهای *avr* مقابل هر یک از ژنهای مقاومت فوق در جدایه‌ها فعال نبود. یکی از ارقام مقاوم دolar بود که در مقابل تمام جدایه‌ها به جز یک جدایه از ژنتیپ *pi-k^a* است. رقم D ناسازگار بود، این رقم دارای ژن مقاومت *pi-k^a* است. رقم RAMINAD اس.تی. آر نیز در مقابل ۲۴٪ از جدایه‌ها سازگار بود.

همانطور که اشاره گردید کل جدایه‌های جمع‌آوری شده از نقاط مختلف استان گیلان قبل از ایجاد نگاری DNA در شش ژنتیپ یا گروه انگشت‌نگاری مختلف گروه‌بندی شدند (۵). پنجاه جدایه بکار رفته در این آزمایش از ژنتیپ‌های A, B, C, D, E و F انتخاب شدند. در این آزمایش جدایه‌های ژنتیپ (بزرگترین ژنتیپ شناسایی شده در گیلان) در پنج نژاد و جدایه‌های ژنتیپ A (دومین ژنتیپ غالب در گیلان) در سه نژاد قرار گرفتند. حتی جدایه‌های ژنتیپ کوچک E نیز در دو نژاد قرار گرفتند (جدول ۳). در بین نژادها، سه نژاد IC-26 و IC-29 برای اولین بار در ایران شناسایی شده‌اند.

M. grisea واکنش لاینهای افترافقی NILs در مقابل جدایه‌های برخلاف ارقام افترافقی استاندارد، لاینهای NILs با زمینه ژنتیکی رقم CO39 تنوع چندانی از نظر واکنش در مقابل جدایه‌های آزمایش شده نشان ندادند و پنجاه جدایه به دو نژاد A و B تفکیک شدند (۱۴). نژاد A نیز از جدایه‌ها را شامل گردید و نژاد B فقط ۲٪ از جدایه‌ها را در خود جای داد (جدول ۳). در واقع فقط یک جدایه از ژنتیپ D با ژن مقاومت *pi-3(t)* سازگار بود و توانست بر آن غلبه یابد. نکته غالب در این آزمایش آن بود که نژاد B یکتایی بود و جدایه تشکیل دهنده آن نیز در آزمایش روی ارقام افترافقی استاندارد در یک نژاد یکتایی به نام IA-81 گروه‌بندی گردید. این جدایه با غلبه بر ژن مقاومت *pi-3(t)* باعث بروز واکنش سازگاری در لاین C104 PKT گردید. همین جدایه در بین ارقام استاندارد، با رقم دolar که حامل ژن مقاومت *pi-k^a* بود، نیز سازگار بود. رقم CO39 که والد پنج لاین NILs هست نیز در این آزمایش با جدایه فوق واکنش نیمه حساس نشان داد.

جدول ۱- واکنش هشت رقم افتراقی استاندارد بین‌المللی در مقابل جدایه‌های *Magnaporthe grisea*

IF-1	نژادهای فیزیولوژیک						نوع ژن مقاومت	رقم
	IC-29	IC-26	IC-25	IA-81	IA-89	شناختی شده		
R	R	R	R	S	S		Raminad Str.3	
R	R	R	R	R	R	pi-z, pi-I, pi-a	Zenith	
R	S	S	S	S	S	-	NP-125	
R	R	R	R	R	R	pi-a	Usen	
R	R	R	R	S	R	pi-k ^a	Dular	
S	R	S	S	S	S	pi-k	Kanto 51	
S	S	S	S	S	S	pi-k ⁵	Sha-tiao-tsao-S	
S	S	R	S	S	S	pi-k ⁵	Calora	
۱	۲	۲	۳۳	۱	۱۱		تعداد جدایه‌ها	
۲	۴	۴	۶۶	۲	۲۲		فرآونی جدایه‌ها (درصد)	

جدول ۲- تنوع نژادهای فیزیولوژیک در ژنتیپ‌های شناسایی شده در جمعیت *Magnaporthe grisea* در گیلان

IF-1	تعداد جدایه در نژاد					تعداد نژاد	تعداد جدایه	ژنتیپ *
	IC-29	IC-26	IC-25	IA-89	IA-81			
-	۱	-	۴	۶	-	۳	۱۱	A
-	-	-	۱	-	-	۱	۱	B
-	-	-	۲	-	-	۱	۲	C
-	-	-	-	-	۱	۱	۱	D
-	-	۱	۵	-	-	۲	۶	E
۱	۱	۱	۲۱	۵	-	۵	۲۹	F

* شش ژنتیپ قارچ *Magnaporthe grisea* که براساس انگشت‌نگاری DNA جدایه‌های مختلف قارچ، جمع‌آوری شده از نقاط مختلف استان گیلان به کمک تکنیک rep-PCR شناسایی شدند (۵). سه ژنتیپ A, B, C در تجزیه تحلیل مولکولی تعداد ۷-۴ جدایه را به خود اختصاص داده بودند در حالیکه بیشترین تعداد جدایه‌ها در ژنتیپ‌های A و F قرار گرفتند. به همین خاطر بیشتر جدایه‌های بکار رفته در این آزمایش متعلق به این دو ژنتیپ بودند.

جدول ۳- واکنش لاینهای افتراقی برنج در مقابل پنجاه جدایه *Magnaporthe grisea* در گیلان

نژادهای شناسایی شده		نوع ژن مقاومت	NILs	لاینهای افتراقی
B	A			
R	R	Pi-1(t)	C101LAC	
R	R	Pi-2(t)	C101A51	
S	R	Pi-3(t)	C104PKT	
R	R	Pi-4 ^a	C101PKT	
R	R	Pi-4 ^b	C105TTP-4L23	
Ms	R	نامعلوم	CO39	رقم
۱	۴۹	-		تعداد جدایه

۱: در هر لاین فقط یک ژن مقاومت اصلی قرار داده شده و لاین‌ها فقط در نوع ژن مقاومت با هم تفاوت دارند و از نظر سایر خصوصیات ژنتیکی و فنتوتیپی شبیه هستند.

۲: لاینهای NILs در زمینه ژنتیکی این رقم که بسیار به بیماری بلاست حساس است، ایجاد شده‌اند.

جدول ۴- واکنش ارقام ایرانی در مقابل جدایه‌های *Magnaporthe grisea*

فرم بیماری‌زایی *							نوع رقم	رقم
GL7	GL6	GL5	GL4	GL3	GL2	GL1		
S	S	S	S	S	S	S	محلی	بینام
S	S	S	S	S	S	S	محلی	حسن‌سرایی
R	R	S	S	S	S	S	محلی	سنگجو
R	R	R	R	R	R	R	اصلاح شده	خرز
S	S	S	S	S	S	S	محلی	علی‌کاظمی
R	R	R	R	R	R	R	محلی	سنگطارم
R	R	S	R	S	R	S	محلی	حسنی
S	S	R	S	S	R	S	محلی	هاشمی
S	S	S	S	S	S	S	محلی	دمسیاه
S	S	S	S	S	R	S	محلی	دمزرد
R	R	R	R	R	R	R	اصلاح شده	نعمت
S	R	R	R	R	R	R	اصلاح شده	ندا

* برای نامگذاری فرم‌های بیماری‌زایی از قاعده خاصی پیروی نشد و اسامی آنها به صورت اختیاری انتخاب شدند. برای نامگذاری از دو حرف کلمه GUILAN که با یک شماره همراه بود، استفاده گردید. از آنجاییکه ارقام ایرانی بکار رفته در این بخش از آزمایش به عنوان ارقام افتراقی محسوب نمی‌شد، از اصطلاح فرم بیماری‌زایی به جای نژادهای فیزیولوژیک استفاده گردید.

۵- فراوانی فنوتیپ‌های بیماری‌زایی^۱ جدایه‌های *M. grisea* براساس واکنش مجموع فراوانی فنوتیپ‌های بیماری‌زایی (مجموع تعداد واکنش‌های سازگار تقسیم بر کل جدایه‌های آزمایش شده روی یک رقم معین) برای ۲۶ رقم و لاین بکار رفته در این آزمایش محاسبه گردید و دامنه آن بسته به نوع رقم از صفر (۰/۰۰) تا یک (۱/۰۰) بود. صفر بیانگر آنست که یک رقم در مقابل تمام جدایه‌ها مقاوم و یک نشان می‌دهد که در مقابل تمام جدایه‌ها حساس است. برآورد فراوانی فنوتیپ بیماری‌زایی معیاری برای مقایسه ارقام مختلف در مقاومت به بلاست برگی در شرایط گلخانه است (۱۶، ۱۹). در نتیجه، در بین ۲۶ رقم، نه رقم در مقابل تمام جدایه‌ها مقاوم بودند که از بین آنها سه رقم ایرانی بودند. همچنین برای پنج رقم فراوانی فنوتیپ‌های بیماری‌زایی ۱/۰۰ محاسبه گردید که در مقابل تمام جدایه‌ها حساسیت نشان دادند. فراوانی فنوتیپ‌های بیماری‌زایی تا حدودی در بین ارقام ایرانی فرق می‌کرد، بطوریکه برای تعدادی از ارقام ۱/۰۰ و برای تعدادی دیگر صفر محاسبه گردید. بقیه ارقام که همگی محلی محسوب می‌شدند، دامنه فراوانی بیماری‌زایی در آنها از ۰/۷۶ تا ۰/۹۸ متفاوت بود (شکل ۱).

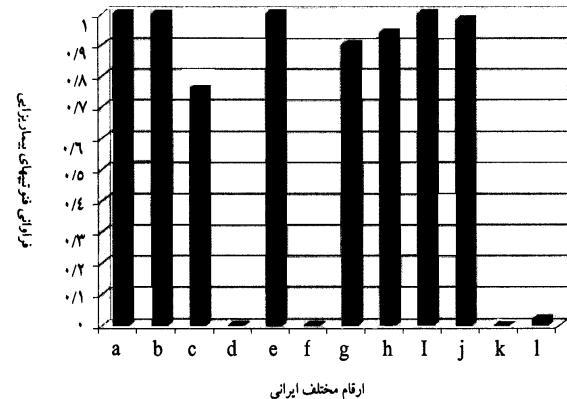
۴- گروه‌بندی جدایه‌های *M. grisea* براساس واکنش مجموع رقم و لاین

براساس واکنش مجموع ۲۶ رقم و لاین بکار رفته در این آزمایش (در حالتیکه همه ۲۶ رقم و لاین دارای ارزش یکسان بوده و به عنوان یک گروه واحد ارقام افتراقی بکار رفته‌ند)، پنجاه جدایه آزمایش شده به سیزده فرم بیماری‌زایی تفکیک شدند. بطوریکه جدایه‌های هر کدام از دو ژنوتیپ A و F در چندین فرم بیماری‌زایی قرار گرفتند. یعنی برای ژنوتیپ A چهار و برای ژنوتیپ F یازده فرم بیماری‌زایی شناسایی شدند. فرم‌های بیماری‌زایی با دو حرف BL که با یک شماره همراه بود نامگذاری شدند. این دو حرف از روی کلمه BLAST اقتباس شده بود. در بین ۲۶ رقم و لاین، پنج رقم شاتیاوتی سائواس، بینام، حسن‌سرایی، علی‌کاظمی و دمسیاه در مقابل تمام جدایه‌ها سازگار بودند. در حالیکه پنج رقم زنیت، یوسن، خزر، سنگطارم و نعمت و چهار لاین C101151، C101LAC در مقابل تمام C105TTP-4L23 و C101PKT مقاوم بودند. براساس واکنش مجموع ۲۶ رقم و لاین تک جدایه ژنوتیپ D در یک فرم بیماری‌زایی مشخص و جدا قرار گرفت، همانطور که با بکارگیری هشت رقم استاندارد بین‌المللی نیز در یک نژاد جدایه قرار گرفت.

برنج جهت بدست آوردن رقم مقاوم در مقابل آن بسیار مهم باشد (۲۲). لاین‌های اصلاح شده که در برنامه‌های اصلاح ارقام ایجاد می‌شوند باید در منطقه‌ای که نژادهای قارچ تنوع کافی را نشان می‌دهند، ارزیابی و انتخاب شوند (۲۲، ۱۶). با مورد آزمایش قرار دادن پنجاه جدایه انتخاب شده از شش ژنوتیپ A، B، C، D، E و F که قبلاً با انگشت‌نگاری DNA جدایه‌های قارچ شناسایی شده بودند (۵)، روی ۲۶ رقم و لاین برنج در شرایط کنترل شده گلخانه معلوم گردید که جمعیت قارچ از نظر بیماری‌زایی در مزارع گیلان نسبتاً متنوع هستند. در این آزمایش سعی گردید حتی‌امکان از هر ژنوتیپ، جدایه یا جدایه‌هایی انتخاب شوند که از روی ارقام متنوع در مناطق مختلف گیلان طی سالهای ۱۳۷۶-۷۸ جمع‌آوری شده بودند.

به کمک هشت رقم افتراقی استاندارد بین‌المللی در مجموع شش نژاد فیزیولوژیک شناسایی گردید که نژاد IC-25 نژاد غالب منطقه بود. دو نژاد IA-81 و IA-89 قبل از گیلان گزارش شده بودند (۱) ولی چهار نژاد IC-25، IC-26، IC-29 و IF-1 برای گیلان و ایران جدید بودند. اگر چه تعداد جدایه‌های بکار گرفته شده در این آزمایش زیاد نبود ولی با وجود آن تعدادی از نژادهای شناسایی شده برای منطقه جدید بودند. از آتجائیکه تعدادی نژاد یک و دو جدایه‌ای که نادر محسوب می‌شوند (۱۶، ۱۹)، شناسایی گردیدند، می‌توان ادعا کرد که باید تعداد اینگونه نژادهای کم جمعیت در منطقه زیادتر از این باشند، که با بررسی تعداد بیشتری از جدایه‌ها و افروزن بر تعداد ارقام افتراقی، مسلماً نژادهای جدید دیگری نیز شناسایی خواهند شد.

نکته بعدی در مورد ژنهای مقاومت شناخته شده در ارقام افتراقی استاندارد است. در دو رقم زنیت و یوسن ژن مقاومت شناسایی شده pi-a است که در هر دو مشترک می‌باشد. تمام جدایه‌های بکار رفته در این آزمایش و حتی آزمایش‌های قبلی (۱، ۲، ۳، ۴) در مقابل دو رقم یاد شده ناسازگاری نشان دادند. می‌توان نتیجه گرفت که باید ژن غیر بیماری‌زایی مقابل ژن مقاومت pi-a در جدایه‌های ایرانی وجود داشته باشد که تقابل این دو ژن باعث بروز واکنش ناسازگاری شده است. در واقع ممکن است پدیده ژن برای ژن^۱ در بروز این واکنش دخالت

شکل ۱- فراوانی ژنوتیپهای بیماری‌زایی قارچ *Magnaporthe grisea* روی ارقام ایرانی، این ارقام شامل a- بینام، b- حسن سرایی، c- سنگجو - خزر، e- علی کاظلمی f- سنگ طارم، g- حسنی، i- هاشمی، j- دم زرد، k- ندا هستند.

تجزیه و تحلیل فراوانی جدایه‌های سازگار نشان داد که این جدایه‌ها گرایش خاصی به طرف میزبان‌هایی که از آنها جدا شده بودند، نشان ندادند. به عبارت دیگر ارتباط اختصاصی بین میزبان و جدایه‌های آزمایش شده مشاهده نگردید و اغلب جدایه‌ها قادر بودند، تعداد زیادی از ارقام حساس را که از آنها جدا شده بودند، آلوه نمایند.

۶- گروه‌بندی جدایه‌های قارچ *M. grisea* براساس بیماری‌زایی و تجزیه و تحلیل خوشهای

براساس سه واکنش R، S و M و ارقام ۲۶ و ۵۰ در مقابل جدایه آزمایش شده، تجزیه خوشهای به کمک روش وارد (۱۸) انجام گردید و جدایه‌ها دو به دو مقایسه شدند. در نهایت جدایه‌ها در هشت کلاستر (شکل ۲) با شماره‌های یک تا هشت قرار گرفتند. این تجزیه و تحلیل نشان داد که به کمک تجزیه خوشهای نیز می‌توان جدایه‌های قارچ را براساس الگوی بیماری‌زایی مشخص روی تعداد معینی از ارقام گروه‌بندی کرد ولی باید توجه داشت که در جدایه‌های تشکیل دهنده هر کلاستر تشابه الگوی بیماری‌زایی صدرصد نبوده بلکه حداقل است. در حالیکه جدایه‌های تشکیل دهنده هر نژاد و یا فرم بیماری‌زایی از نظر بیماری‌زایی روی تعداد معینی از ارقام صد در صد مشابه هستند.

بحث

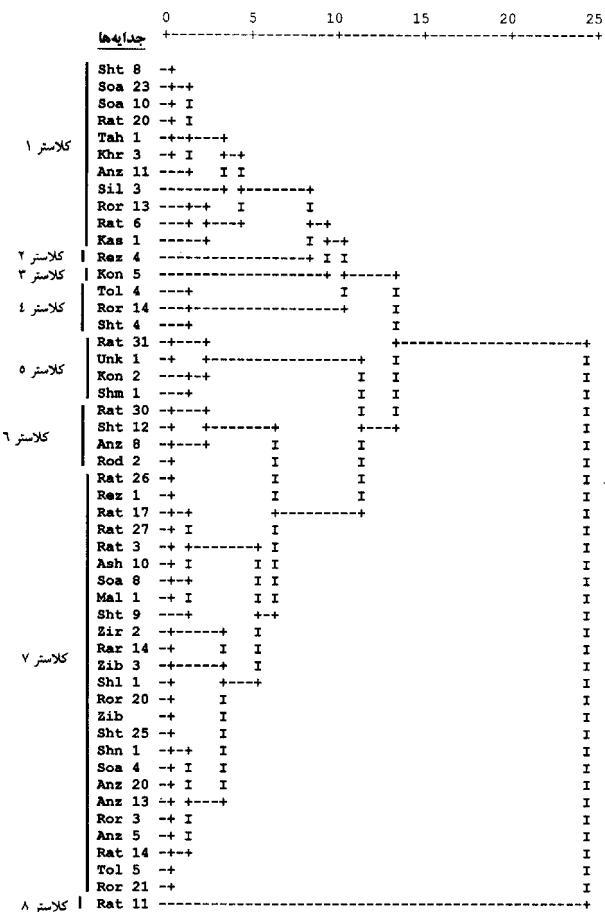
دانستن تعداد نژادهای فیزیولوژیک *M. grisea* و نحوه گسترش آنها در هر منطقه می‌تواند برای برنامه‌های اصلاح ارقام

1. Gene for gene

بقيه جدایه‌ها را در خود جای داد. برخلاف انتظاری که از اين لايي‌ها مى‌رفت، نتوانستند نژادهای شناسایي شده به کمک ارقام استاندارد را بيشتر تفکيك کنند. آزمایش نشان داد که اکثريت قریب به اتفاق جدایه‌ها زن *avr* مقابل تمام زنهای مقاومت موجود در این لايي‌ها را دارند. به استثناء يك جدایه که فاقد زن *avr* مقابل زن مقاومت $(t-3pi)$ بود و لذا واکنش اين جدایه با لايي حامل اين زن (C104 PKT) بصورت سازگاري بروز کرد. همین جدایه در آزمایش روی ارقام افترacci استاندارد نيز توانست بر زن مقاومت رقم دولار غلبه نماید. می‌توان نتيجه گرفت که اين تک جدایه از نظر زنتیکی با بقيه جدایه‌ها تفاوت دارد.

جدایه‌هایی که در طبیعت از روی ارقام معین بدست آمده بودند، در این آزمایش نیز همان رقم را در مرحله برگی آلوده کردند به جز جدایه‌های جدا شده از رقم خزر که از گردن خوش آلوهه جدا شده بودند، نتوانستند روی این رقم در مرحله برگی بیماریزا باشند ولی روی سایر ارقام بیماریزا بودند. در این مطالعه rep-ارتباط پیچیده‌ای بین ژنوتیپ‌های شناسایی شده به کمک PCR و نزادها مشاهده گردید. در ژنوتیپ F که پرجمعیت‌ترین ژنوتیپ شناسایی شده در شمال ایران بود و در اکثر مناطق برنجکاری گیلان و مازندران جدایه‌های آن یافت شدند (۵)، هیچ ارتباط خاصی با نزادها خاصی نداشت. جدایه‌های این ژنوتیپ در پنج نژاد از شش نژاد بین‌المللی شناسایی شده به کمک ارقام استاندارد قرار گرفتند که بیشترین آنها در نژاد IC-25 گروه‌بندی شدند (جدول ۱). در میان ۱۳ فرم بیماری‌زا ای شناسایی شده براساس واکنش ۲۶ رقم و لاین، جدایه‌های این ژنوتیپ در فرم‌های بیماری‌زا ای مختلف قرار گرفتند بطوریکه تعدادی از این فرم‌ها تک‌جدایه‌ای بودند. تمام جدایه‌های ژنوتیپ A نیز در یک نژاد معین قرار نگرفتند بلکه جدایه‌های آن به سه نژاد بین‌المللی تقسیم شدند. با در نظر گرفتن واکنش ۲۶ لاین و رقم نیز جدایه‌های ژنوتیپ A به سه فرم بیماری‌زا ای تفکیک شدند. در عوض تک‌جدایه ژنوتیپ D که در این آزمایش استفاده شد بطور مستقل یک نژاد مجزا را تشکیل داد. اینکه واقعاً سایر جدایه‌های این ژنوتیپ نیز در همین نژاد قرار بگیرند نیاز به بررسی تعداد بیشتری از جدایه‌ها دارد. در هر صورت، می‌توان نتیجه گرفت جدایه‌های هر ژنوتیپ گرچه از نظر الگوی

داشته باشد. برای رقم دلار با زن مقاومت $pi \cdot k^a$ نیز چنین وضعیتی در مقابل ۹۸٪ از جدایه‌ها مشاهده گردید. ولی همین رقم در مقابل یک جدایه سازگاری نشان داد و لکه‌های بیماری بطور واضح روی آن تشکیل گردیدند.

شکل ۲- فنوگرام ایجاد شده بر اساس روش وارد (۱۹) برای جدایه قارچ *Magnaporthe grisea*, متعلق به شش کلون شناسایی شده بین جدایه‌های جمع‌آوری شده از نقاط مختلف گیلان. این فنوگرام بر اساس مقایسه الگوی بیماریزایی (حساس، نیمه حساس و مقاوم) ایزولهای روى ۲۶ رقم و لain افتراقی برنج ایجاد گردید. تجزیه کلستر از نوع hierarchical cluster analysis به صورت تعیین فاصله اقلیدسی، د. نمافا، ۵ SPSS7.5 انجام گردید.

در این آزمایش از لاینهای افتراقی NILs نیز بعنوان میزبان‌های افتراقی برای تفکیک نژادهای فیزیولوژیک استفاده گردید. این لاینهای فقط در حمل یک ژن مقاومت اصلی با هم تفاوت دارند. به کمک این لاینهای پنجاه جدایه آزمایش شده در دو نژاد A و B قرار گرفتند. یکی از نژادها یک جدایه‌ای و دیگری

لاین و رقم به عنوان معیار برای تفکیک نژادها بکار رفتند تمام جدایههای این ژنوتیپ همراه با جدایههای ژنوتیپ F در فرم بیماری‌زایی BI-2 قرار گرفتند.

نتایج بدست آمده از این تحقیق می‌تواند در ارزیابی ارقام برنج برای رسیدن به مقاومت پایدار در آینده بکار گرفته شود. علاوه بر آن ۱۲ رقم ایرانی برای اولین بار با استفاده از جدایههای متنوع مورد ارزیابی قرار گرفتند و رقم سنگ طارم به عنوان یکی از ارقام محلی بود که در مقابل تمام جدایه‌ها مقاوم بود. این رقم به عنوان یک والد می‌تواند در برنامه‌های اصلاحی بکار گرفته شود.

سپاسگزاری

این پژوهش مستخرج از طرح بلاست برنج به شماره ۱/۳۰۸ می‌باشد که با حمایت مالی معاونت پژوهشی دانشگاه تهران در آزمایشگاه بیماری‌شناسی گیاهی مؤسسه تحقیقات برنج در رشت انجام گردید. بدینوسیله نگارندهای از همکاریهای آن معاونت محترم و مسولین موسسه و زحمات بیدریغ سرکارخانم فتنه بخشی‌زاد به خاطر همکاری در انجام آزمایشات گلخانه‌ای کمال قدردانی را به عمل می‌آورند.

REFERENCES

۱. ایزدیار، م. ۱۳۶۱. معرفی تعدادی از نژادهای فیزیولوژیک قارچ بلاست برنج در استان گیلان. نشریه بیماریهای گیاهی ۱۸: ۵۷-۶۲.
۲. ایزدیار، م. و ف. پاداشت. ۱۳۷۷. معرفی چهار نژاد فیزیولوژیک جدید قارچ Magnaporthe grisea در استان گیلان. چکیده مقالات پنجمین گنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران. ص ۱۶۷.
۳. بهرامی، م. و م. ایزدیار. ۱۳۷۷. معرفی نژادهای فیزیولوژیک جدید گیاهی فیزیولوژیک Magnaporthe grisea در استان مازندران. خلاصه مقالات سیزدهمین کنگره گیاهپزشکی ایران. ص ۷۳.
۴. بهرامی، م. و ع. فروتن. ۱۳۷۲. شناسایی نژادهای فیزیولوژیک قارچ Pyricularia oryzae عامل بیماری بلاست برنج در استان مازندران. خلاصه مقالات یازدهمین کنگره گیاهپزشکی ایران. ص ۶۶.
۵. جوان نیکخواه، م. ۱۳۸۰. تحقیق روی تنوع ژنتیکی جمعیت قارچ Magnaporthe grisea (Hebert) Barr عامل بیماری بلاست برنج، با استفاده از خصوصیات مولکولی، بیماری‌زایی و سازگاری رویشی در استان گیلان. رساله دکتری در رشته بیماری‌شناسی گیاهی. دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران. ص ۱۶۸.
۶. جوان نیکخواه، م. و ق. حجارود. ۱۳۷۹. مطالعه نژادهای فیزیولوژیک قارچ Magnaporthe grisea عامل بیماری بلاست در گیلان. خلاصه مقالات چهاردهمین کنگره گیاهپزشکی ایران. ص ۲۴۵.
۷. نیکبخت، م. و ج. فاطمی. ۱۳۷۲. موقع نژادهای فیزیولوژیکی Pyricularia oryzae در جنوب ایران، در سالهای ۱۳۶۷-۶۹. خلاصه مقالات یازدهمین کنگره گیاهپزشکی ایران. ص ۷۶.

DNA روی ژل بسیار به هم شباهت دارند و با هم در یک گروه ژنتیکی قرار می‌گیرند ولی از نظر بیماری‌زایی ممکن است متنوع باشند و حتی مثل جدایههای ژنوتیپ F خیلی متنوع باشند. در هرسورت‌دانستن تعداد نژادهای موجود در هر ژنوتیپ قارچ، برای ارزیابی لاینهای اصلاحی در حال معرفی بسیار ضروری است. جدایههای آزمایش شده براساس تجزیه و تحلیل خوشای تیپ‌های بیماری‌زایی در هشت کلاستر قرار گروه‌بندی شدند که کلاستر ۷ با بیشترین تعداد جدایه‌ها بزرگ‌ترین کلاستر بود (شکل ۲). نکته قابل توجه در این تجزیه و تحلیل، جدایههای ژنوتیپ F بودند که در هفت کلاستر پخش بودند. در واقع اغلب کلاسترها را جدایههای این ژنوتیپ اشغال کردند. نتیجه بدست آمده تا حدود زیادی گروه‌بندی جدایه‌ها را براساس نژاد تأثیر نمود و معلوم گردید که جدایههای این ژنوتیپ از نظر بیماری‌زایی تنوع زیادی دارند. در عوض هر شش جدایه ژنوتیپ E در کلاستر ۷ قرار گرفتند. جدایههای این ژنوتیپ از نظر بیماری‌زایی شباهت زیادی به جدایههای ژنوتیپ F نشان دادند، بطوريکه اغلب آنها همراه با تعداد زیادی از جدایههای ژنوتیپ F IC-25 را تشکیل دادند و در تجزیه کلاستر نیز همراه با جدایههای ژنوتیپ F در کلاستر ۷ قرار گرفتند. حتی وقتی ۲۶

مراجع مورد استفاده

8. Atkins, J. G., A. L. Robert, C. R. Adair, K. Goto, T. Kozaka, R. Yanagida, M. Yamada & S. Matsumoto. 1967. An international set of rice varieties for differentiating races of *Piricularia oryzae*. *Phytopathology* 57: 291-307.
9. Barr, M. E. 1977. *Magnaporthe*, *Telimenella* and *Hyponectria* (Physosprellaceae). *Mycologia* 69: 952-966.
10. Bonman, J. M., T. I. Vergel de Dios, J. M. Bandong, & E. J. Lee. 1987. Pathogenic variability of monocoontial isolates of *Pyricularia oryzae* in Korea and in the Philippine. *Plant Disease* 41: 124-130.
11. Chen, H. L., B. T. Chen, D. P. Zhang, Y. F. Xie & Q. Zhang. 2001. Pathotypes of *Pyricularia grisea* in rice fields of central and southern China. *Plant Disease* 85: 843-850.
12. Coleowell, R. K. & J. A. Coddington. 1995. Estimating terrestrial biodiversity through extrapolation. In: *Biodiversity Measurement and Estimation*. D. L. Hawksworth, ed. The Royal Society and Chpman and Hall, London. pp 101-118.
13. Ling, K. C. & S. H. Ou. 1969. Standardization of the international race numbers of *Pyricularia oryzae*. *Phytopathology* 59: 339-342.
14. Ling, Z. Z.; T. V. Mew; J. Wang; C. Lei & N. Huang. 1995. Development of near-isogenic lines as international differentials of the blast pathogen. *International Rice Research Notes* 20 (1):13.
15. Mackill, D. J. & J. M. Bonman. 1992. Inheritance of blast resistance in near-isogenic lines of rice. *Phytopathology* 82: 746-749.
16. Mekwatanakarn, P.; W. Kositratana; M. Levy & R. S. Zeigler. 2000. Pathotype and avirulence gene diversity of *Pyricularia grisea* in Thailand as determined by rice near-isogenic lines for major resistance genes. *Plant Disease* 84: 60-70.
17. Ou, S. H. 1985. *Rice diseases* (2nd edn.). Commonwealth Agric. Bureaux. 380 pp.
18. Rosman, A. Y.; R. J. Howard & B. Valent. 1990. *Pyricularia grisea*, the correct name for the rice blast disease fungus. *Mycologia* 82:509-512.
19. Thinlay; R. S. Zeigler & M. R. Finckh. 2000. Pathogenic variability of *Pyricularia grisea* from the high- and mid-elevation zones of Bhutan. *Phytopathology* 90: 621-628.
20. Ward, J. H. 1963. Hierarchical grouping to optimize an objective function. *J. American Stat. Assoc.* 58:236-245.
21. Yaegashi, H. & S. Udagawa. 1987. The taxonomical identity of the perfect state of *Pyricularia grisea* and its allies. *Canadian Journal of Botany* 56: 180-183.
22. Zeigler, R. S.; J. Thome; M. Levy & F. Correa- Victoria. 1994. Lineage exclusion: A proposal for linking blast population analysis to resistance breeding. In: *Rice Blast Disease*. R. S. Zeigler, S. A. Leong, P. S. Teng, eds. Commonwealth Agricultural Bureau International, Wallingford , UK. pp 267-292.

A Study of Pathogenic Diversity in Population of *Magnaporthe grisea*, Causal Agent of Rice Blast Disease in Guilan Province, Iran

**M. JAVAN-NIKKHAH¹, GH. HEDJAROUDE², A. SHARIFI-TEHRANI³
AND S. M. OKHOVVAT⁴**

**1, 2, 3, 4, Assistant Professor and Professors, Faculty of Agriculture,
University of Tehran, Karaj, Iran**

Accepted Feb. 5, 2003

SUMMARY

Fifty monoconidial isolates of the rice blast fungus, *Magnaporthe grisea*, belonging to six rep-PCR *Pot2* lineages collected from 11 rice cultivars in 14 cities in Guilan province were analyzed for virulence during 1997-99. Differential varieties were international standard cultivars set, indica CO39 with five near-isogenic lines (NILs) for resistance genes in the background of CO39 and twelve selected Iranian cultivars. These isolates were classified into six pathogenic races based on their virulence to eight international differential varieties. These international races belonged to three race groups IA, IC, and IF. The races IC-26, IC-29 and IF-1 were newly identified in Iran and the IC-25 with 33 isolates was being the most common race in Guilan. In this study, the differentiating ability of the set of NILs was evaluated by comparison with those international differentials and Iranian cultivars. The set of five NILs was able to differentiate 50 isolates into two pathotypes (races) in which one isolate represented pathotype "A" and 49 were grouped into pathotype "B". However, the differentiating ability of NILs was not sufficient as compared with that of international differential set and Iranian cultivars. Reaction patterns of twelve Iranian cultivars to 50 isolates belonging to different international races (based on their virulence to the international differentials) could be classified into seven pathogenicity forms. Based on all 26 cultivars and NILs as a differential set, the fifty isolates differentiated into 13 pathogenicity forms. The results revealed that the international race system did not fully describe the virulence spectrum of the isolates, since several races could be further differentiated into different pathotypes when Iranian cultivars were taken to be used as differentials. Among Iranian cultivars examined, local cultivars Binam, Hasansaraii, Alikazemi and Domsiah were fully compatible, whereas, Sangtaroom (another local cultivar), Khazar and Nemat (two improved cultivars) were fully incompatible to all isolates tested. Therefore, the frequency of virulent phenotypes on the 12 Iranian cultivars tested ranged from 0.0 to 1.0. Sangtaroom as an unimproved and local cultivar was incompatible to all isolates, so that its virulence phenotype was 0.0. As a result, due to resistance of this cultivar to all identified races in Guilan province, it can be used as a useful parent in breeding programs in future.

Key words: Blast disease, *Magnaporthe grisea*, Pathogenic diversity, Differential cultivars.